آیا می‌دانید که غیبت چیست؟» گفتند: الله و رسولش آگاه‌ترند. فرمود: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ»: «یاد کردن از برادرت بگونه‌ای که دوست ندارد

از ابوهریره ـ رضی الله عنه ـ روایت است که رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمودند: «أَتَدْرُونَ مَا الْغِيبَةُ؟»: «آیا می‌دانید که غیبت چیست؟» گفتند: الله و رسولش آگاه‌ترند. فرمود: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ»: «یاد کردن از برادرت بگونه‌ای که دوست ندارد». گفته شد: اگر آنچه می‌گویم در برادرم باشد چه؟ فرمود: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدِ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهَتَّهُ»: «اگر آنچه می‌گویی در او باشد غیبتش را کرده‌ای و اگر در او نباشد، به او بهتان بسته‌ای».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ حقیقت غیبتِ حرام را بیان می‌کند که عبارت است از: یاد کردن از مسلمانی که حضور ندارد به گونه‌ای که دوست ندارد، چه سخن از ویژگی‌های ظاهری او باشد یا ویژگی‌های اخلاقی‌اش مانند کج بودن چشم، یا فریبکار بودن یا دروغگو بودن او و توصیف کردن او به صفات نکوهیده‌ای از این قبیل؛ حتی اگر آن صفت بد در وی باشد. اما اگر این صفت در وی نباشد این از غیبت بدتر است و بُهتان نام دارد، یعنی افترا بستن به انسان نسبت به آنچه در او نیست.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5326